

ارائه مدلی جهت بررسی رضایتمندی مردم از گذران اوقات فراغت و انگیزه‌های آن (مورد مطالعه: شهروندان منطقه ۱۰ تهران)

فرزاد امامی^{۱*} و محمد مهدی لبیبی^۲

۱ فارغ التحصیل کارشناسی ارشد علوم اجتماعی دانشگاه آزاد تهران مرکز

۲ استادیار دانشگاه علامه طباطبایی

*نویسنده مسئول

چکیده

پژوهش حاضر به منظور ارائه مدلی برای بررسی رابطه بین انگیزه‌های اوقات فراغت مردم و رضایتمندی آنان از گذراندن آن در منطقه ده تهران می‌پردازد. روش پژوهش از منظر هدف در شاخه پژوهش‌های کاربردی، به لحاظ روش پژوهش از نوع توصیفی از نوع همبستگی به‌شمار می‌آید. جامعه آماری پژوهش شامل کلیه ساکنین منطقه ده تهران می‌باشد که بر اساس فرمول کوکران ۳۸۴ نفر به عنوان نمونه انتخاب شدند. روش گردآوری اطلاعات برای پژوهش شامل دو روش کتابخانه‌ای و روش میدانی می‌باشد که در بخش میدانی ابزار گردآوری اطلاعات پرسشنامه می‌باشد. پرسشنامه مورد استفاده، از ترکیب پرسشنامه استاندارد انگیزه‌های اوقات فراغت برد و راغب (۱۹۸۳) و پرسشنامه استاندارد رضایتمندی از اوقات فراغت برد و راغب (۱۹۸۰) که روایی و پایایی آنها اندازه‌گیری و تایید گردیده است. جهت تجزیه و تحلیل داده‌ها از تحلیل مسیر با به‌کارگیری نرم افزارهای AMOS استفاده گردید. نتایج حاکی از آن است که، مدل پژوهش یک الگوی مناسب را به‌دست داده و روابط بین ابعاد و متغیر وابسته را به‌خوبی منعکس می‌کند و انگیزه‌های فیزیکی، فکری، صلاحیت/تسلط، اجتماعی، محرک/اجتناب بیشترین تأثیر را بر متغیر رضایتمندی از گذراندن اوقات فراغت دارند.

واژه‌های کلیدی: اوقات فراغت، انگیزه‌های فکری، انگیزه‌های اجتناب/محرک، رضایتمندی.